

[Udenrigsministeren]

lig da også nogle der gør. Men der har efterhånden været alt for mange eksempler på, at organisationerne har manglet effektivitet, har manglet styring, har manglet evne til at omsætte de meget store midler til udviklingsaktiviteter af den kvalitet, som vi jo f.eks. selv stiller krav om i vores egen bilaterale bistandsindsats.

I Danidas handlingsplan er der opstillet en række kriterier for prioriteringen af Danmarks multilaterale bistand. Det drejer sig om organisationernes målsætninger, effektivitet, indkøbs- og ansættelsespolitik m.v., og på det grundlag har vi allerede foretaget en vis omfordeling imellem organisationer, som nu er på det rene med, at vi følger dem med et vågent og kritisk øje. Senere på året venter vi endvidere resultatet af to undersøgelser, som vi har iværksat om organisationernes virke i marken. Endelig arbejder regeringen konkret og fremgangsrigt, kan jeg tilføje, med at få øget de multilaterale organisationers indkøb af danske varer og tjenester.

Udenrigsudvalget fastslår i sin beretning, at også mulighederne for at fremme dansk erhvervslivs deltagelse i udviklingssamarbejdet og dermed dansk beskæftigelse bør indgå i overvejelserne om det konkrete landevalg – under forudsætning af, at danske leverancer og serviceydelse er konkurrencedygtige, når det gælder tilpasset teknologi, pris og kvalitet.

Forudsætningerne for at inddrage dansk erhvervsliv og danske arbejdspladser i fremstillingen af god ulandsbistand er heldigvis da også blevet væsentlig bedre.

Der er i de senere år skabt en god dialog imellem kredse, der måske tidligere stod hinanden lidt fjernt i bistandspolitiske spørgsmål. Den store konference, vi havde sidste efterår om erhvervslivet og ulandsbistanden, viste jo bl.a., hvordan erhvervsfolk, fagbevægelsen og repræsentanter for de frivillige private organisationer udmærket kan finde sammen og udmærket kan trække på hinandens erfaringer.

Det er også af væsentlig betydning, at der nu er skabt et permanent forum, hvor erhvervsliv, fagbevægelse og regering kan drøfte spørgsmål i relation til ulandsbistanden. Dette trepartsforum, som vi kalder Kontaktudvalget for Industripolitik i Udviklingslandene, har allerede ført til en række konkrete forslag til styrkelse af samarbejdet, som vi skal behandle, når udvalget nu om kort tid mødes på ny. Så også på det

te område er der altså sat en positiv bevægelse i gang.

Lad mig så runde af på den udgangstone, at der i det hele taget er kommet bevægelse over en bred front i dansk bistandspolitik, og vigtigheden af denne bevægelse er jo ikke blevet mindre i takt med, at bistanden er steget til det niveau, vi har i dag.

Det er ikke overraskende, at man nu og da bliver mødt med en vis skepsis, når man rundt omkring i landet skal forklare, at det beløb, der ligger i den seneste 5-års-plan, faktisk er på 40 mia. kr. Det er store samfundsværdier, som vi på den måde stiller til rådighed, og det er af stor betydning, at de finder lødig anvendelse. Det skylder vi den befolkning, der stiller de midler til rådighed, og det skylder vi de mennesker i udviklingslandene, hvis tarv vi ønsker at tilgode.

*Forhandling***Birgitte Husmark (SF):**

Jeg vil gerne sige tak for udenrigsministerens besvarelse, som jeg om lidt vil forholde mig til. Men først er der nogle mere principielle synspunkter.

Når vi i SF prioriterer ulandsbistanden så højt og lægger så stor vægt på fattigdomskriteriet, er det, fordi vi tillægger det afgørende betydning for en fremtidig fredelig sameksistens i verden, at ulandene sikres en bæredygtig udvikling, og at forskellene i levevilkår mellem Nord og Syd formindskes.

Mange andre faktorer er afgørende for denne udvikling: Råstofpriser, bytteforhold, gældsforpligtelser kan forsinke eller skævvride en ellers rigtig udvikling. Naturkatastrofer er ligeledes en uberegnelig faktor, selv om vi her i stigende omfang får øjnene op for en miljømæssig årsagssammenhæng.

Men når disse forhold er nævnt, står det blot endnu mere klart, hvor stort behovet er for en udviklingsbistand, der målrettet og sammenhængende med de nævnte problemer satser på en fattigdomsrelateret udvikling på et bæredygtigt grundlag.

For at ulandsbistanden skal opfylde de mål, vi har med den, er det nødvendigt at foretage en række valg, dels valg af modtagerlande eller modtagerregion, dels valg af målgruppe i den givne befolkning. Endelig skal der ske en identifikation af det konkrete projekt.